

2) **Грешка при прилагането на правото, противоречие с постановеното и нарушение на принципа на пропорционалност**, доколкото обжалваното решение допуска в точка 41 несъмнена разлика между допустимост на финансирането и системата на кръстосано съответствие, а в точки 46 и 47, в противоречие на това приема, че общата сума на предоставената помощ на земеделските стопани полежи на корекция. В този смисъл в точка 43 от обжалваното решение е неправилно е изведен извод, че рискът за Фонда не може да бъде ограничен до доказателството за контрол и оставя в сила финансовата корекция на Комисията, приложена към целия разход, без това да е подходящо или необходимо за постигане на преследваната цел, като следователно е непропорционално. Това твърдение на Общия съд е в нарушение на разпоредбата на член 5 ДЕС, член 31, параграф 2 от Регламент № 1290/2005 ⁽⁴⁾ и член 50, параграф 1 от Регламент № 1122/2009, от които следва, че процентът на корекция се прилага само по отношение на частта от разхода, която е изложена на риск, а именно 1 %. Ето защо обжалваното решение съдържа явна грешка при прилагането на правото и е опорочено от непоследователност на мотивите, както и нарушава общите принципи и нормите, предвидени в параграф 2, алинеи първа и шеста от Работния документ на Комисията AGRI-2005-64043, тъй като е приложил неправилно тези принципи и норми в нарушение също и на Работен документ DS/2010/29 REV на Комисията, както и принципа на пропорционалност.

⁽¹⁾ Решение за изпълнение (ЕС) 2016/1059 на Комисията от 20 юни 2016 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) (нотифицирано под номер C(2016) 3753) (ОВ L 173, 2016 г., стр. 59).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета от 19 януари 2009 г. за установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски стопани, за изменение на регламенти (ЕО) № 1290/2005, (ЕО) № 247/2006, (ЕО) № 378/2007 и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1782/2003) (ОВ L 30, 2009 г., стр. 16).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 1122/2009 на Комисията от 30 ноември 2009 година за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета относно кръстосано спазване, модулация и интегрираната система за администриране и контрол по схемите за директно подпомагане на земеделски производители, предвидени за посочения регламент, както и за прилагане на Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета относно кръстосано спазване по предвидената схема за подпомагане на лозаро-винарския сектор (ОВ L 316, 2009 г., стр. 65).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕО) № 1290/2005 на Съвета от 21 юни 2005 година относно финансирането на Общата селскостопанска политика (ОВ L 209, 2005 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 14, том 1, стр. 193).

Жалба, подадена на 27 ноември 2018 г. от Dufenco Long Products SA срещу решението, постановено от Общия съд (първи състав) на 18 септември 2018 г. по дело T-93/17, Dufenco Long Products/ Комисия

(Дело C-738/18 P)

(2019/C 35/19)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Dufenco Long Products SA (представители: J.-F. Bellis, R. Luff, M. Favart, Q. Declève, avocats)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда на Европейския съюз:

1. да отмени обжалваното съдебно решение (T-93/17, EU:T:2018:558),
2. да отмени член 1, параграф е) и член 2 от Решението на Комисията от 20 януари 2016 година относно държавна помощ SA.33926 2013/C (ex 2013/NN, 2011/CP), приведена в действие от Белгия в полза на Dufenco,
3. да осъди ответника да заплати съдебните разноски в настоящото производство, както и да заплати съдебните разноски в производството пред Общия съд.

Основания и основни доводи

В жалбата си жалбоподателят твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото като е отказал да разгледа двете грешки в изчисленията, допуснати от Комисията в рамките на преценката на равностойния (*pari passu*) характер на шестата мярка на Решението на Комисията от 20 януари 2016 година относно държавна помощ SA.33926 2013/C (ex 2013/NN, 2011/CP), както и при прилагане на критерия за частния инвеститор в условията на пазарна икономика.

Жалбоподателят по-конкретно твърди, че:

- Общият съд не е извършил адекватен съдебен контрол на начина, по който Комисията е приложила критерия за частния инвеститор в условията на пазарна икономика,
 - Общият съд по-скоро е трябвало да разгледа с предимство основанието, изведено от допуснатите от Комисията грешки в рамките на преценката на равностойния (*pari passu*) характер на посочената шеста мярка, отколкото да предпочете да извърши анализ на представените от Белгия документи.
-